உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

வேதாந்தசூளாமணி.

திருத்துருத்தி இ[illegible]மிகள் ஆதீனம்

ஸ்ரீமத் பிறைசை

அருணாசலசுவாமிகள்

பரிசோதித்துத் திருத்திய

பதிப்பிற்கிணங்க

சென்னை

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்த சூளாமணி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கலிவிருத்தம்.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணறு மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம் (க)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வ
சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியை மாயைப்
பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணியை முக்கட்
பெருமணியை யகத்திலுக்கோர் விளக்காக விருத்தி
யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனுநூ லதனு
ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை
நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனாற் றெரிய
நிகழ்த்துவன்வே தாந்தசூ ளாமணியென் றொன்றே. (உ)

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா

வோதலுறும் வித்தைகளா மிவற்றுண்மீ மாஞ்சை
யுயர்ந்ததா யைங்கான்கத் தியாயமா யருத்த
பேதமுற விருகூறு மவற்றுண்முதற் கூறே
பிறங்குமருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப்
போதுமீ ராறத்தி யாயமாய்க் கருமப்
பொருளுணர்த்திப் பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால். (௩)

சாற்றியவச சைமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க
சாபரமென் றொருபாடி யம்புரியப் பட்ட
தூற்றமீ மாஞ்சைக்கு மதம்பாட்ட மென்ன
வொன்றுபட்டா சாரியனு லுரைத்திடவந் தென்றும்
போற்றுமவன் சீடனு கியபிரபா கரனாற்
புகழ்பிரபா கரமெனவோர் மதாந்தரநன் கமைய
வாற்றியவச் சாபரபா டியமதற்கு விளங்க
வாக்கப்பட் டலகமெலா மறிந்திடநின் றதுவே. (௪)

உரைத்தவிரண் டாங்கூறு பிரமமுறைப் பதனு
லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கூர் வியாதன்
றெரித்தசூத் திரவடிவ மாகியிரு நான்கத்
தியாயமா மவற்றுண்முத னான்கத்தி யாயம்
விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு
விளங்குறுதெய் வதவிலக்க ணம்பலபத் திரனு
னிரைத்துரைசெய் யப்படுமே னான்கத்தி யாய
நிகழ்பிரம காண்டமென வேநிகழ்த்தப் படுமால். (௫)

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமொழியி ரயிக்க
மறைதலாற் சங்கரா சாரியனுங் குருவா
லொப்பரிய பாடியமென் றொன்றுரைக்கப் பட்ட
துரைத்ததற்கு விவரணு சாரியனென் பவனாற்

செப்பரிய விவரணமாய்க் கூறப்பட் டதுவே
தெரியின்வே தாந்தநூ லென்றுரைக்கப் படுமோ
விப்பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி னகல
மெங்ஙனமென் றிடினுரைத்து மியம்பியநூன் முறையே. (௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா
மணியதனு ளுறைவே தாந்தப்
பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான்
பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல
ராற்புனைபாப் பெருந்தண் மாலைக்
கருமிடற்றா னவற்கே சாத்துசிவப்
பிரகாசன் கவிஞர் வேந்தே. (௭)

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாய்த்தநூன் முகத்துரைக்கு மங்களா சரணை
வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்தேசமெனமூன்
றூர்த்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கியயோ சனையே
யறிவினு விடையிவையைந் துரையினிலக் கணமாங்
கோத்துரைசெய் விசேடவிசே டியங்கருத்தா கருமங்
கொள்கிரியை யிவையைந்த னுவயவிலக் கணமாஞ்
சாத்துமனு பந்தசதுட் டயநூற்கு விடயஞ்
சம்பந்தம் பயனதிகாரி யெனநூன் கறியே. (௮)

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம்
விமலனொடு நூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை
யடைதலுறு சம்பந்தம் பயன்றுயரொ லாநீத்
தாநந்த பதம்பெறுதல் சாதனநான் கினையு
முடையவனே யதிகாரி யென்றறைவ ரறிஞ
ருரைத்தசா தனசதுட் டயநித்த வநித்தப்
படுபொருளின் விவேகமிக பரபோக விராகம்
பழிப்பரிய சமைமுமூட் சுத்வமெனப் படுமால். (௯)

நித்தியமான் மாவேபொய் விடயமெலா மெனத்தேர்
நிலைதருநித் தியாநித்திய வத்துவிவேகம்பின்
மெத்திவரு மிகமுடனுத் தரத்தில்வரு போக
விராகமிம்மை மறுமையுள விடயநுகர் வனைத்தும்
பொய்த்தழியு மிடும்பையென மனம்விடுத லாகும்
புகழ்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறுதல்
வைத்தசமை யியல்பாய முத்திவிருப் பதுவே
வயங்குமுமூட் சுத்துவமென் றறிந்திடுக மதித்தே. (௧0)

சமைதமையே திதிக்கையுப ரதிசிரத்தை சமாதி
சமைமுதலா மறுகுணங்க ளுட்கரண மடக்கல்
சமைதமைதான் புறக்கரண மடக்குதல்கா மாதி
தணித்திடுகை திதிக்கைகரு மங்களனைத் தினையுஞ்
சமையெனவே விடுதலுப ரதிசுருதி குருவைத்
துணிவினு னம்புமதே சிரத்தைகுரு மொழிநெஞ்
சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச்சா தனஞ்சே
ரதிகாரி செய்குருசே வையினையெடுத் தியம்பில் (௧௧)

ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற் பாவு
மாமவற்றுட் குருபானுக் கனுகூல விருத்தி

யாத்தமுயர் குருபரன்குற் றேவலே யங்க
மருட்குரவற் குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக்
காத்தல்து தானமாஞ் சற்குருவே மெய்யாய்க்
கண்டசிவ மெனநம்பு மதுவேசற் பாவ
மேத்துகரு மம்பத்தி மிகுஞான காண்ட
மெனுமிவற்றான் மூவதிகா ரிகள்வேறு முளரால். (கஉ)

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா னெனதென்
றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரியையுமீ சற்கே
திடம்பெறநின் றாக்குமவ னேபத்தி காண்டி
செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரிதானென் றிருப்போன்
மடந்தவிரு நன்ஞான காண்டியென லாகு
மற்றுமுள ரைவரொரு வர்க்கொருவ ருயர்வா
யடைந்தவதி காரிகளாங் கருமிமுமுட் சுவிஞ்ஞோ
டறையுமப்பி யாசியனு பவியுடனா ரூடன். (கங)

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி
முத்தனா மவனூறு பிறப்பினிலொண் கருமி
நீடுலக முண்மையென நினைந்துபுறக் கரும
நிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தனா மவனே
நாடரிய முமுட்சுலகங் கனவெனக்கண் டுள்ள
நற்கருமஞ் சேர்ந்துபிறப் பிரண்டினிலப் பியாசி
வீடுலக விவகார நினையாமல் விவேக
மேவியோர் பிறப்பினா முத்தனனு பவியே. (கச)

உலகநிலை தோன்றுமற் றன்றிகழ்ஞா னத்தா
லுண்மைமுத்த னாமவனே யாரூடன் மற்று
முலகமுத லியாதெனத்தேர் வொடுகுருவை யடைந்து
முடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்து

மூலகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே சஞ்செய்
துறக்கேட்டு முயர்தருஞா னிகளாகி முத்தி
யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ கதியா
லுற்றிடுவ ரிவர்வேறு மூவதிகா ரிகளாம். (கரு)

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்
தாமும்போ தககுருவே முதலாக விருநாற்
பேதமடை குவர்வருட் போதகன்முன் னூலிற்
பெரும்பொருள்கூ றிடுபவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவனே
வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம்
வெந்துயரங் குதவுமவ னிசிதகுரு வறத்தைப்
போதகஞ்செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே
புகழ்தருகா மியகுருவென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். (கசு)

சூசகனும் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்க
டொகுப்பவன்பொய் விடயமென வான்மவிருப் பருள்வோன்
வாசகனுஞ் சிவசீவ ரைக்கியஞா னத்தை
வழங்குமவன் காரகனே யந்தவிர்த்து நிலைத்த
வாசகனு முத்தியருள் பவன்விகித குருவா
மதிகாரி யிவராகு மெனமுன்னர்க் கூறு
நேசமுறு சீடர்தம்மு ளொருவன்முத் தாப
நெருப்பினால் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னாகி. (கஎ)

நானரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென்கொ
னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தலர்கரங்கொண் டேகி
யானாற் கல்வியறி வடக்கம்வை ராக
மாதியாங் குணமுடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்மண்
ணூனரப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள் குவித்து
வுறவழுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத் தழிவு

தானுமெத் திறத்தினு லெனவினவல் சீடன்
றனதுவிதி வத்துபசன் னத்துவமா மன்றே. (கஅ)

அனையவன தகிகாரந் தெரிந்தருளா னேக்கி
யஞ்சலோம் பென்றபய காஞ்சிரத்தி லிருத்தி
புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவன ஞன்ம
புத்தியினை யொழித்துத்தா தான்மியவாக் கியத்தா
னினைவரிய வொருபிரம நீயேயென் றுள்ள
நிலையையுணர்த் துதல்குரவ னுபதேச மாகு
மினையவுப தேசமுறை யுத்தேச முடனே
யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத் தாமால். (கக)

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரையா
லறைந்திடுத லுத்தேச மாங்களகம் பளமாங்
குறியுடைய தானெனல்போ லப்பொருளிற் சிறந்த
குறியுரைத்த லிலக்கணமவ் விலக்கியமாம் பொருளிற்
செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென்னத்
தெரிந்திடுதல் பரிட்சையோர் பொருளறிந்து பெறற்குப்
பொறியுறல்செய் காட்சியா மளவைமுத லாகப்
பொருந்துபிர மாணங்க ளெட்டுளவா மன்றே. (உ0)

கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே
காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமனு மானக்
திடமருவு மவ்வனுமா னம்பதினை யேது
திட்டாந்த மெனுமங்க முடைத்தவற்றுட் பதினு
யிடமலைவெவ் வழலுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையினு
லெனலேது மடைப்பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த
முடைமையுண ராத்தனுரை யானதிதீ ராதி
யுறுகனியா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம். (உக)

பகற்பொழுதுண் ணுனொருவ னிளையாமை கண்டு
    பரிந்திரவுண் கற்பித்தல் காணருத்தா பத்தி
யகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி லிருப்ப
    னவன்வேறோ ரிடத்திலெனத் தெரிந்தறித றன்னைத்
தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தாபத்தி யென்பர்
    தருபசுவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டிருந்தோன்
புகப்படரும் வனத்திற்றன் விடயஞா னத்தாற்
    பொருந்துதலே யுவமானப் பிரமாண மாகும். (உஉ)

இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனுற் றோன்று
    மின்மையுணர் வபாவமா மாயிரமா கியவெண்
டன்னிலொரு நூறெனுமெண் ணுண்டெனுஞா னந்தான்
    சம்பவமா மிம்மரத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ்
சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர் வதனைச்
    சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமென்ன வளவை
யென்னவிவண் டொகுத்துரைத்த காட்சிமுத லாய
    வெண்வகையிற் சமயர்கொள வின்னவெனு வுரைப்பாம். (உ௩)

புகலுலகா யுதனுக்குக் காட்சியொன்றே சயின
    புத்தவைபா டியர்கடமக் கிரண்டனுமா னத்தோ
களுறுசாங் கியற்குமூன் றுரையொடுநான் குவமை
    யொடுநியா யற்கருத்தா புத்தியொடைந் தாகு
மிகுபிரபா கரற்காறு மபாவமொடு பாட்ட
    வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுற்
றிகலருமொண் புராணிகர்க டமக்களவை யெட்டா
    மென்றுரைப்பர் சம்பவவை திகங்களுட னன்றே. (உ௪)

போதுப்பாயிர முற்றிற்று.

திருக்குவிவேகம்.

திருந்தியவே தாந்தநூ லியம்புறுவ திருக்குத்
திரிசியமென் றிருபொருளங் கவற்றின்முதற் றிருக்கின்
வுரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசா திகளா
மற்றவைமூன் றினுக்குமுதா ரணமுறையே மொழியின்
விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம் பணைமரமொன் றிற்கு
மினிறினங்கள் புக்குமுகத் தழுதுபெரு குறுதே
னருந்துநறு மலர்முதலா யினவும்வே றுள்ள
வணிமரமுங் கன்முதலா யினவும்போ லாமால். (உரு)

நிரவயவ மாதலினு னுஞ்சத்து வேறு
நிகழாமை யானுமிறை தனக்குமுத னடுவின்
றொருவுறுக விவ்வுலக காரணமா மாயை
யுண்மையினு னிறுதியதி லென்பதென்கொ லென்னில்
வரைவுதரு சித்திரிகன் சித்திரசத் தியைப்போன்
மாயையுஞ்சின் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறுத்
தெரிவதிலா மையினென்றுஞ் சச்சிதா னந்த
சிவத்தினுக்கு விசாதியிலை யென்றுணர்க தெரிந்தே. (உசு)

சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மென்னுஞ்
சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கவிக்க
மரிதிலுண ரேவவென்னு மிடைச்சொற்குத் தேற்ற
மத்துவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக் காகக்
கருதுபொருள் வருதலினு லிம்முறையே மாயா
கற்பனைகள் கடந்துநிர வயமாகி யென்றுந்
திரிதலில்சின் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத்
தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே. (உஎ)

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்டா
யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள

சுத்தியூ டிலாதவிர சிதம்விளைத்தல் போலச்
சொற்பிரம சத்தினிலா வுலகதுகற் பித்த
லெத்திதுதான் வெள்ளியதின் றிப்பியெனல் போலோர்ந்
திறைமெய்பொய் யுலகமெனத் தெளிதலப வாத
மெய்த்தபொரு ளறியுமிலக் கணைமூன்று மவைதாம்
விளங்கதத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு சொருபம். (உஅ)

ஆகமுத லனநேதி யதுசெய்து நின்ற
வாருயிரை யறிவித்த லதத்துவா விருத்தி
சாகைநுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூ தாதி
சகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்த றடத்த
மாகனலி விளங்குகதிர் சொரூபனெனல் போலான்
மாவினிச சொரூபமிது வெனவுணர்த்தல் சொரூப
நீகடவுள் சொரூபநிசஞ் சச்சிதா னந்த
நித்தியம்பூ ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே. (உகூ)

மதித்தன்மதி யாமைநன வாதிகளிற் றனக்கோர்
வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தையனைத் தினுமே
யுதித்தவிட யங்களைநின் றறிந்திடுதல் சித்தா
மூவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்மையா நந்தந்
திதித்தசதோ தித்நித்த மனைத்தினுஞ்சா தகமாந்
திறத்திறு லனைத்தினுஞ்சம் பந்தநிறை வெனவே
விதித்திடுக வுயிர்சச்சி தானந்த மயமேல்
விளங்கியதி லவற்றுளா நந்தமெங்கு மெனினே. (௩௦

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி லொளியே
விளங்கியிடும் புனலிடத்தின் வெம்மையே விரியும்
வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகினிலவ் வகைபோல்
விமலசத்தோன் றேங்கமுங் கன்முதலா மவற்றின்

மென்மைதவிர் புத்தியது தமோகுணத்தின் மூட
 விருத்தியினு மிராசதத்தின் கோரவிருத் தியினு
மெய்ம்மையொடு சித்தாகுஞ் சத்துவத்திற் சாந்த
 விருத்தியினிற் சச்சிதா னந்தங்க டோன்றும். (௩௧)

ஆதலினு லானந்த மயமா மான்மா
 வவைந்தினுக்கு முபாதியுள வவைமுறையே மொழியிற்
பேதமுறு சத்துமூன் றும்விவகா ரிகம்பின்
 பிராதிபா சிகம்பார மார்த்திகசத் தெனவே
மூதுணர்விற் சுழுத்தியிற்றோன் றுதானை வுற்று
 முத்தியுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம்
போதுகன விற்றோன்றி யழிவதிடை யதுவாம்
 பொன்றாத பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே. (௩௨)

சீவனுடைச் சன்கூடத் தன்பிரம மென்னச்
 சித்துநான் காங்குடநீர் கதுவுறுவெண் மீன்வான்
றாவுபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசஞ்
 சொல்கடா வச்சின்னு காசமொடு மாவான்
மேவுமிவை யவற்றினுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்
 விடயமொடு பிரமம்வா சனைமுக்கி யம்பின்
னேவுநிச வான்மாவோ டத்துவிதம் வித்தை
 யெனுமிவற்றின் பெயராலெண் வகைப்படுமா னந்தம். (௩௩)

யாதுமுதல் விடயவு தியங்கடமிற் றோன்றி
 வரல்விடய வானந்தங் கண்படையிற் றோன்ற
லோதுபிர மானந்தந் துயிற்றெளிவிற் றோற்ற
 முடையதுதான் வாசனு நந்தங்கே ளெவா
மாதலுமின் னுதுமன்மதி தோன்றுதல்முக் கியமா
 மானந்த மனோலயயோ கத்தினில்வந் துதித்த

லேதமறு நிசாநந்தம் பிரியவிடயத்து
ளியான்பிரிய னென்னத்தோன் றுதலான்மா நந்தம். (௧௪)

விரியுமுல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மைதா னென்னும்
விவேகத்திற் றோன்றுவதே யத்துவிதா னந்த
மரியமறை முடிவாகும் வாக்கியஞா னத்தா
லாதலது வித்தையா நந்தமென வறிக
வுரியனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மை யன்றி
யொன்றினிலொன் றின்மையென்று மின்மையென நான்காந்
திரியுமபா வங்களிவை நித்தியத்துட் புகாத
திறத்தனவாம் பூரணத்து முறுதனமூன் றுகும். (௧௫)

உரைத்தவைதா மியாவையெனி னொருகாலத் துண்டின்
றொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்சேத முடனே
தெரித்தவொரு தேயத்துண் டொருதேயத் திலையென்
.றேயபரிச் சேதமுமொன் றுமாகா தென்னுங்
கருத்தில்வரு வத்துபரிச் சேதமுமா மென்னக்
கருதிடுக வினிச்சித்தின் விரிவாகு மெனமுன்
விரித்திடுமச் சீவாதி கட்குநா மாதி
விவகார கற்பனையீண் டெடுத்துமொழி குதுமால். (௧௬)

[illegible]ாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்
றைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவ ரவருள்
வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபி மானி
விவகாரி கன்புத்தி கதுவுறுசை தன்யன்
மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்சேப ரூபன்
வருபிரமாத் துருநுவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே
தோற்றியிடும் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி
தொம்பதமுக் கியன்முதலா யினவிசுவ னுமம். (௧௭)

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மானி
　　பிராதிபா திகசீவன் சொற்பனகற் பிதனே
மற்றிவைதா முதலாய தைசதன்றன் பெயராய்
　　வழங்குறுவ காரணமெய் வியட்டியபி மானி
யுற்றவிரு மவித்தையோ பாதிகன்கா ரியமா
　　முபாதிகனென் பனமுதலாம் பிராஞ்ஞ னுமங்கள்
பற்றிவரு சீவான்மா வந்தரான் மாமேற்
　　பரமான்மா வெனப்படுமோன் மாவிதமூன் றாகும். (௩௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காய்ந்துள விரும்பு போலுடம் பாதி கலந்துறு குடும்பமென் வழக்கிற், சார்ந்துளன் சீவான் மாவெனப் படுவான் 'றாமரை யிலையினீர் போலத், தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந் தோய்வில னந்தரான் மாவாம்,' போந்துல கிற்குப் பரிதிபோற் சான்றாய்ப் பொருந்தினோன் றன்பர மான்மா. (௩௯)

நீர்விழுந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி நின்றதென் றுரைப்பது போலுங்
கார்விரைந் தோட வோடுகின் றதுதண் கலைமதி யென்பது போலு
மோர்வருந் திரிவில் போதவான் மாவிற் குணன்முத லாகிய வுபாதிப்
பேர்வருஞ் சீவ பாவனை யுலகப் பெருவிவ காரமென் றறியே. (௪0)

அருவிராட் புருட னிரணிய கருப்ப னந்தரி யாமியென் றீசன்
றிரிவித மவருட் டேலவா கத்துச் சமட்டியா கியவபி மானி
விரிவுறும் வைசுவா னரனெனன் முதலாம் விராட்புரு டன்பெய ராகு
மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி மானிமாப் பிராணனே யன்றி.

சூத்திரான் மகனென் பெயர்முத லாகச் சொற்றன ரிரணிய கருப்பற்
கேத்துகா ரணமா முடம்புறு சமட்டி யெனுமபி மானியவ் வியத்தன்
வாய்த்தகா ரணமா முபாதிக னநந்த மயன்பர தேவதை பரம
ஞத்ததற் பதமுக் கியார்த்தனென் பெயர்மு னந்தரி யாமிபெற் றிடுமே.

சித்திரப் படமோர் பொருளொடுங் கூடாத் திகழ்வினிற் றவுதமே யெனவு, நெய்த்தகூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு நீனிறத் திலாஞ்சனை யெனவும், பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும் படுதல்போற் பிரமமு மாயை, வைத்தகா ரியங்கள் கடந்துறு நிலையில் வயங்குஞ்சித் தெனும்பெயர் புனைந்தே. (சரு)

ஆகிலகா ரணமா மாயையை மருவி யந்தரி யாமியாய் மாயை சகலகா ரியமாஞ் சூக்கும வுடம்பு சார்ந்துபொன் கருப்பனென் றாகி விகலமி றால வுடம்பினை மேவி விராட்டென நிற்குமென் றறிவாய் திகழுறு பிரமஞ் சித்திரப் படமேற் சித்திர மியாதென வினவில். ()

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதன மோடு வெற்பெழு வாயசே தனமாய்ப் பரந்துள வுலகஞ் சித்திர மென்பர் பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத் திருஞ்சடா சடமா முலகது தோற்ற மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில் வரைந்தபன் னிறமாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற வல்லன வலதுகிற் போலி.

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று முண்மையாஞ் சித்திரப் படம்போ *ரூர்வுறழ் வெழுதுங் கிரிமுதலாயவதனொடொப்புறுகிலாவாபோற்[ன் றேர்வரும் பிரமத் தெழுந்தபற் பலவாஞ் சீவர்கள் சித்தொடொப் பாகா பார்முத லொவ்வாச் சடங்களா தலினுற் பரத்திலாஞ் சடாசட வுலகம்.()

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்க ளெலாமறி தன்முத லனவாங் கத்திருத் துவமோ டகத்திருத் துவம்பி னங்கிதா கத்திருத் துவமே யத்தன்மெய்ப் பிரபுத் துவவலி யாக்க லளித்தல்போக் குதல்சம னந்தா னெய்த்திட லகற்று மனுப்பிர வேச மென்பன வீசனைந் தொழிலே.()

---

* ரூர்வம தொருங்கே யகற்றிடற் கியைந்திங், கணிபெற நிற்ட தோர் பிரம, மேர்பெற வரைந்த சித்திர மென்ன விருக்குமப் பரத்தி லிவ் வுலகந், தேர்வுறிற் றன்னைத் திரிபற வெங்குந் திகழுமிந் நிலையது பின்னும் - என்றும் பாடமுண்டு.

நீங்கிய விகாரப் பிரமமா மீச னிகழ்த்துமோ தொழில்பல வென்
னிற், பூங்கதி ரிச்சை யின்றியே வாரி பொழிமழைக் கதிரினாற் பொ
ழிய, வாங்கதி னிழலாய்ப் பொருந்தியக் நிழலை யலர்மூகி லான்
மறைத் தளித்துத், தூங்கிம காத்தால் வெங்கதி ரானீர் தொலைத்த
தைத் தன்னொடாக் குதல்போல். (௧அ)

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப் பொலிந்தசிற் பிரதான ம
சாற்றரு நிமித்த காரண னுகித் தகுசடப் பிரதான மதனு [னு
லாற்றுபா தான காரண னெனநின் றக்கிய புத்தியா திகளிற்
றேற்றுபு சீவ ரூபமாய் வினையாற் சொற்றபோத் திருவென நின்றே

நியமசத் தியினுற் போகபோத் திருவை நியமஞ்செய் துருத்திர வரு
மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து வந்தரு ளாரிய வுருவா [வான்
லயர்வுறு சீவன் றன்னையே தன்னோ டயிக்கமாக் குவனென வறிக
வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென் பனவா லுயிரிறை கட்குறும் பேதம்

மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போன் மிகுமுயி ரெலாமுமா
னெனுமோர், தகுமபி மான மிறைசமட் டியதாந் தனித்தனி பாட்
பெயர் கொளல்போற், பகுமுட றோறும் வேறுவே றாகப் படுமபி
மானமோர்ந் துரைப்பிற், றெருகுமுயிர் வியட்டி யுருவமென் றமேற்
றெரும்பத விலக்கிய முரைப்பாம். (௧௯)

சீவனென் றிடுமூ வகையதிட் டான சேதன னந்தரி யாமி
யாவலி னனுசந் தாத்திரு சுயஞ்சத் தார்த்தனோ டவிச்சின்ன சீவன்
றுவரும் பார மார்த்திகன் றரியன் சான்றினன் பிரத்தியகான் மாவா
மேவமி றெம்ப தத்திலக் கியார்த்த னென்பகூ டத்தனு மங்கள். ()

ஈசனென் றிடுமூ வகையதிட் டான னியம்பரு மொருபரப் பிரமம்
பாசமில் பாதத் துவம்பா மான்மாப் படியிலா விசுத்தசித் தன்றிப்
பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற் பெறும்பரி யாயநா மங்க
டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர் திருந்துநூ றெரிதரும் புலவர்.

வடிவொடு பெயராற் குடமுத லாக மண்பல வகைப்படு மது போற், சுடுபசும் பொன்னே செய்கையாற் பலவாஞ் சுடரிழை யுரு வுகொள் வதுபோற், படியறுஞ் சித்தே முன்சொல்சீ வாதி பலவுமா மென முதலாக, விடலரு மறிஞர் நூல்பல திருக்கு விவேகமென் றியம்புறு மன்றே. (௫௪)

திருக்குவிவேக முற்றிற்று.

திரிஸ்யவிவேகம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இந்துவினை யநாதியடைந் ததைமுழுது மறையாம லிந்து தன்னு, லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங்க மெனவெனையா னறியே னென்னு, மூந்துலக விவகாரந் தனிலுயிரை யடைந்ததனை மூடா தென்று, மந்தவுயி ராலறியப் பட்டுமனற் றம்பிக்கு மந்தி ரம்போல். ()

விளங்குறுமான் மாவுருவு மல்லாம லான்மாவின் வேறாத் தோன்று துளங்கொள்வியோ மாதிகா ரியங்கடமைத் தோன்றுவா றெடுக்கி துளங்கலக டிதகடனு சாமர்த்தி யாகியுமே தோன்று நின்ற [நின்று வளங்கடரு காரணமா மதுவாகுந் திரிசியமா மாயா சத்தி. (௫௬)

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துச் சடந்துக்க மநித்தங் கண்ட டெனுமிவையுண் முயற்கோடு முதலசத்துச் சடவுருக்கல் லெழுவாய் தனையடையுங் கோரமொடு மூடவிருத் திகடுக்கந் தபுமெய் யாதி [புத்தி முனமுறைசெய் யநித்தங்கண் டங்கால பரிச்சேத முதல வாகும். ()

பின்னமோ டசத்துச்சா வயமுமெதிர் மறையுமவை பிரிந்து தம்மின் மன்னியவு மொழிந்தநிர்வாச் சியமாகு நவவிதமம் மாயை யெய்து முன்னலருஞ் சுருதிசம் பந்தமுத்தி சம்பந்த மூலோக பந்த மென்னவரு ஞானங்கண் முறையேயம் மாயைபடு மியல்பு கூறின்.()

விண்ணின்மல ரெனத்துச்ச மேயெனவு மிப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமநிர் வாச்சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த மெனவு

நிற்ந, முண்ணிலவு தமமாயை மோகமுட னவித்தைபொய்மை
யுருவி யென்றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு மெனவறிஞ
நவில்வ ரன்றே. (ருக

சீவசே தனமறைத்துத் தமமயலா யிபவுலகத் திறத்திற் செல்லா
மேவுசா ரணமாகி மாயைவிப ரிதஞானம் விளைத்து மோக
மோவவுணர் வழித்தவித்தை சத்தின்வே றுகிப்பொய் யுருவி யாகும்
வீவிலா மாயையிதற் கிருதருமஞ் சங்கோச விகாச மென்றும். (சுC

விரிந்துபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவிந்தொடுக்கும் வி
மே போல, வரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தின லகில
காட்டிப், பரந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தா லடக்குமெனப் பகர
மாயைக், கிருந்தகுண மிரண்டுளவில் சுதந்திரமுஞ் சுதந்திர
மென்ன வன்றே. (சு

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே றுகியொரு பொ
ளாய்த் தோற்றல், செய்யாமை யாலுளதில் சுதந்திரஞ்சான் று
வொரு சேத னன்பா, லுய்யாத சீவாதி யாக்குதலாற் சுதந்திர
முளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல் விசும்பலர்போ லில்லையெ
விளம்ப லன்றே. (சு

புலனில்கனுக் கரியாதி போற்றேன்றி விசாரிக்கிற் பொன்று
பொய்பா, நிலவுதல்செய் சுத்தசத் துவவடிவ மாயையொடு நிகழ்த்
கின்ற, மலினசத் துவவடிவ வித்தைதமப் பிரதான வடிவ மாகு,
மில்பிர கிருதியெண விருத்திமூன் றுடையதுமுன் னவின்ற மாயை

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாசயிக்க மாயிற் றுண்மை
யாயபிர மத்தினன வொடுபடைப்பி னிதுபேத வவத்தை யெய்து
மேயவதிற் பிரமசை தன்யம்விம்பித் திட்டதவே விளங்கு ஞான
தூயசைதன் னியவீசன் பதியிறையென் றிடநிற்குந் துணிவுதன்ன

வேறு.

அப்பரற் குபாதி யாகி யமோககா ரணியா மாயை
பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்ணிற் போத்திருப் பசுவென் றோது
மொப்பருஞ் சீவர்க் கெல்லா முபாதியாய் மோசஞ் செய்யு
மெய்ப்புறு பகுதி பாச மெனச்சம குணமாய் நின்று. (௬௫)

அவித்தையின் விம்பித் துள்ள வாருயிர் நுகர்ச்சிக் காகத்
துவக்குறு காரி யங்க டோற்றிட வெதிர்கு றித்த
வுவப்புறு மீச னேக்க மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து
பவப்படு கால மாகி யதுகொடு பரிணா மித்து. (௬௬)

இருமக தத்து வந்தா னெனநிற்கு மதுதா னீர்பெய்
தரும்விதை முளையா மன்முன் போலிரா தாதல் போலக்
கருவெனும் பகுதியோடங் காரமு மாகா மற்பொய்
யுரமுறு நிருவி கற்ப வுருநடு வவத்தை யாகும். (௬௭)

கோன்மக தத்து வத்திற் குணபேத முறுப்பொய்ஞ் ஞான
மன்சவி கற்ப மாக வருமுத லத்தி யாச
மென்முத லாங்கா ரந்தோன் றிடுங்குணஞ் சத்து வந்தான்
பின்வரு மிராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குணமென் றாகும். (௬௮)

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி யுருவங்கள் பிரகா சம்பின்
புரைப்புர விருத்தி மோக மென்குவர் புகல்கு ணங்க
ணிரைப்பெயர் தான்வை காரி நிகழுந்தை சதம்பூ தாதி
விரிப்பருங் குணங்கண் மூன்றுந் தருவமேல் விளம்ப லுற்றாம். (௬௯)

சத்துவ குணத்திற் றோன்றுந் தயிங்குமுட் கரண நான்கும்
புத்தியிந் திரியங்க ளைந்தும் போந்துதித் திடுமி ராச
தத்தில்வாக் காதி யைந்துந் தரும்பிரா ணாதி யைந்து
மத்தமோ குணத்திற் றோன்று மகல்விசும் பாதி பூதம். (௭0

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்தல காகி நிற்குஞ்
செப்பிய காரண நான்கின் செயல்கடா நினைத்த லந்தப்
பொய்ப்பொரு டுணிதன் மானம் புரிதல்சிந் திக்க றிங்க
டிப்பிய நான்மு கன்கேத் திரிபுராந் தகன்றே வன்றே. (எக

இக்கர ணங்க டான மிதயஞா னேந்தி யங்கட்
குய்க்குறு தொழிலாங் கேட்ட லூறல்காண் டலுண்டன் மோத்த
றிக்குமா ருதமே நன்மித் திரனுயர் வருண ேனுடு
தக்கசு வினியாந் தெய்வந் தானங்கா தாதி யாமே. (எஉ

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

புந்தியிந் திரியங்க டாமுணரும் விடயம்
புறமெனவே யுள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவிகள் புதைப்பி
னுய்த்தபிரா ணதியொலி கேட்கையன்று திகளை
யுண்ணும்போ தழல்குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின்
மெத்துமக விருளறித லூற்காரா திகளின்
விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும்
வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த னடத்தல்
வழங்கல்விட லானந்தித் திடுதலென வறியே. (எங)

அங்கிமக பதியிரவி மிருத்தியு பிரசேச
னதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகங்க டான
மிங்கிவைக ளுட்கரண மிருவகையிந் திரிய
மென்னவரு பதினொன்று மத்தியான் மிகமாக்
தங்குமிவற் றுறுவிடய மாதிபவு திகமாந்
தருமதிதே வதையாதி தெய்வீக மாமிப்
புங்கவரே யிந்திரியம் விராட்புருடற் கதுமெய்
பொன்கருப்பற் கதுமறைப்பா மந்தரியா மிக்கே. (எச)

நின் றிதயந் தனையடைந்து பிராண னுசு வாச
நிசுவாச மியற்றுமபா னன்குதத்தி னுற்றுச்
சென்றொழிய மலசலங்க ளொழித்தலுறுஞ் சமானன்
சேர்ந்துந்தி யன்னரச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு
மென்றுமுதா னன்களமுற் றுற்காரம் புரியு
மிருந்தங்க மெங்கும்வியா னன்பரிக்கு முடம்பைக்
குன் றுதலி னுகன்சோம் பாவித்தல் விளைக்குங்
கூர்மனுல் விக்கலொடு தேக்குவரு மன்றே. (எ௫)

தும்மலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனு னகுதல்
சொல்லுதலாந் தேவதத்த னுற்சோக ராக
மென்மைதருந் தனஞ்செயனத் தனஞ்செயனும் வாயு
வியனுயிர்போ யைந்நாளின் வீங்கிவெடித் தகலு
மிம்மையினு காதிபுற வாயுக்க ளைந்தா
யிசைத்திடுங்கன் மேந்திரியங் கட்கதுசேட் டிக்குந்
தன்மையாம் பிராணுதி பஞ்சவா யுக்க
டாமியக்கும் விடாமன்ஞா னேந்திரியங் களையே. (எ௬)

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ் சனனந்
தரியாமி யொடுமேகாப் பிராணனெனும் பெயர்கொள்
காற்றிவைகள் சீவசம் பந்தயா யேயுட்
கரணங்க ளியக்கியிடு மண்முதலைந் திற்கும்
பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபீண்டீ கரணம்
பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகுந் தரும
மாற்றலுறுந் தின்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா
மயனொடரி யானீசன் சதாசிவன்றே வதைகள். (எஎ)

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முட்
ககனத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டே றுடனே

யந்தழலுக் கொளிபொடுமூன் றறற்கிரத மொடுநான்
கைந்துமண மொடுபுவிக்கென் றறிகதிரி புடிகண்
முந்துஞா திருஞான ஞேயமா மிவற்றின்
மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தன்னிய
நந்துஞா திருமனத்திற் கதுவறிவு ஞான
நவின்றபவு திகவிடய ஞேயமென வறியே. (எ

ஈங்குமன மிருபத்து நான்காவ தாகு
மிருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங் கார
மாங்கதனை யடைதலுறு சிதாபாச சீவ
னறையினிரு பத்தாறு மவன்மாயை மருவு
மோங்கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனவ்
வுயிர்முதலாந் துரியனிரு பத்தெட்டா மவனு
நீங்கலரு மீசனதிட் டாத்திருவாம் பிரம
நிகழ்த்தினிரு பத்தொன்ப தாவதுவா மன்றே. (எ

தெரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகையாங் கிரம
சிருட்டியுக பற்சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி
விரித்தமக தத்வமக முந்தன்மாத் திரையாம்
விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூத
முரைத்தவற்றிற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய
வுலகுதயந் தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலின்
மருத்துவசத் தலையாதி போற்சிவத்தின் மாயா
மயநாம வுருவநிகழ் வாமுகபற் சிருட்டி. (அ

சுருதிசித்த மாதலினு விவையுடன்பா டாகுந்
தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா விறையாற்
றருதலெல்லுங் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற்
றுளிலாக் கதிர்ச்சிலையி லிச்சையிலா தெழுந்த

பரிதியினு லழல்வரல்போற் பரசிவனுன் மூலப்
பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக்
கருதின்மூர ணிலையாகு மெனப்புகல்வ ரறிஞர்
காரியங்க டோற்றதனுல் வகையகையீண் டொப்பாம். (அக)

விருத்திபரி ணுமமா ரம்பம்விவர்த் தகமாம்
விரிந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிரா கார
முறைத்தலுறு தந்துபட நியாயம்வன் பழுதை
யுரகவுரு முறையவற்றின் றிட்டாந்த மாகும்
வருத்துகயிற் றரவங்கந் திருவநகர் குற்றி
மகன்கனவிந் திரசாலஞ் சுத்திகா ரசிதந்
தெரித்தவிவை முதலனவாந் திரிதலின்மெய்ப் பொருளிற்
றிரிந்திடுபொய்ப் பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை. (அஉ)

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிகாரி யாகப்
பொருந்துமுயி ரிடத்தெனின்முன் பிராந்தியார்க் கென்னி
லொப்பில்சதி பதிரதிமா லுருவச்சொப் பனந்தா
னொருமுனிவன் பாலுதிப்பி னதனலங் கவனுக்
கெப்பழுது மிலாததுபோற் சான்றுமான் மாவி
லிலங்குகுண வுருவமாம் பகுதியினுன் மருளு
மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராந்திஞா னமும்பொய்
விடயனே யமும்வரினு மவற்கிடையூ றிலையே. (அங)

இறைவனுற் றோன்றியமா யாமயமா மூலக
மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினு லதனுண்
மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா
மற்றொருபோக் கியவடிவ மேவிருப்பு விடயம்
வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்தினொடு பொதுமல்
விடயமெனத் திரிவிதமா மவையாவை யென்னின்

முறையின்வனி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு
 முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந் துடையோர். (அ௫)

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பி
 னெய்துமுயிர்க் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோர்
தேசவிட யத்துறுதற் கெவ்வாறிங் கென்னிற்
 றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம்
பேசிலொரு தகையாய்ப்போத் திருபுத்தி தன்கற்
 பிதனாலு விதத்தினு லவைதமைப்பெற் றோனுக்
காசைவிட யமதாகிப் பெறுற்குவெறுப் பாகி
 யரியதுற விக்குபேட் சாவிடய மாமே. (அ௬)

அப்பொருடா னேவிளங்கித் தோன்றுறுதற் கின்னு
 மறைதுமோர் திட்டாந்தந் தோன்றியவோர் மாது
மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத்திருக்கள் புத்தி
 விருத்திகற் பிதத்தினற் றுதைக்கு மகளாய்த்
தப்பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத்
 தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா யிருப்ப
னிப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு
 மிலங்குயிர்க்கற் பிதமுமென விருதிறத்துற் றிடுமே. (அ௭)

அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப
 தல்லாமை யானுறு லாசிரிய வடிவாய்
நண்ணலரு முத்திசா தனமாயுந் தன்னு
 ளெழுவவொண்ணு மையினனு மனையதுதா னிற்க
வெண்ணரிய சீவகற் பிதமாய வதுதா
 னிருபிரபஞ் சங்கள்சாத் திரத்தொடசாத் திரமாங்
கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ் சங்கொலிரு திறனுங்
 கழறிற்றீ விரமந்த மெனவவையீண் டுரைப்பாம். (அ௮)

சீவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத்
திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதீ விரமாங்
காவலுறு சா திகரு மாதிகமொ டேதான்
கருதுமனக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின்
மேவுறுமிவ் விருதிறமு மாருயிர்மெய்க் காட்சி
விரோதிகளா தலின்ஞானம் பயிறற்கு முன்ன
மோவுவசாத் திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்ஞ் ஞான
வுதவியா யான்மகாட் சியின்பின்விடு வதுவாம். (அஅ)

தீவிரமந் தங்களுயிர்க் காட்சியுற்ற பின்னுந்
திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு விடுவனவென் றறிக
பாவமுறு மவிச்சின்றே பாதிபதி விம்போ
பாதியுட னந்தியா சோபாதி யெனவே
மேவுமுபா திகளொருமூன் றுளவவற்றை முறையே
விளம்பியிடிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே
யாவரண வவிச்சின்றோ பாதியாம் பிரத்திய
கான்மாவிற் கதனதுகா ரியமாம்புத் தியினில். (அக

பற்றியவான் மாப்பதிவிம் பித்திடுத ருனே
பதிவிம்போ பாதியாம் புத்திகத மாய
முற்றுசுக துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல் போல
முயலுதலே யத்தியா சோபாதி யாகு
முற்றவத்தி யாசவிலக் கணமாம்வே றொன்றி
லொன்றுணர்த லாமிப்பி வெள்ளியது போல
மற்றதுநால் வகைப்படுமோ மித்தையுட னிதர
மற்றிதரே தரஞ்சத்தி யங்களினொ லன்றே. (கூC

நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி வரல்போ
னித்தமுறு மான்மசந் நிதியதனின் முறையே

சரிப்பிரெனு கொண்டனிவை வுறலறிதல் வரலாற்
றகுந்தூல மெய்ம்மித்தி யாத்தியா சந்தா
னிரிப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தி யாச
மிதரேத ராத்தியா சங்கரண மாகுந்
தரிப்பரிய மூலவகங் காரமது தானே
சத்தியாத் தியாசமெனச் சாற்றுவர்தக் கவரே. (கக)

ஆங்காரான் மாவிற்கு நானெனலாற் கயிற்றி
னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தா
ஹங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தா
வாமெனலாற் சிவப்புவலம் போற்சோபா திகமா
மீங்காகுங் கரணதரு மான்மாவிற் கிச்சா
மியநானென் றிருத்தலினு லலைபுனலிற் புக்க
வீர்ங்கதிரின் விம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாச
மெனவுரைப்பார் நான்கும்ப வானெனநிற் கையினுல். (கஉ)

மைந்தர்முத லாயினு ருடனுன்மா விற்கு
மண்ணுலகிற் பஃறியத்தர் விவகார மெனவே
யந்தமுறுஞ் சம்பந்த மாத்திராத் தியாச
மாமென்ப ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மா
னந்துநிர்வி காரியான் மாவென்றல் பெற்று
நவிறருமைந் தவத்தையுள வவையாவை யென்னிற்
றெருந்தமுறு நனவொடுசொப் பனஞ்சுழுததி துரியந்
துரியாதீ தந்தானு மவற்றியல்பு மொழிவாம். (கங)

பெருந்தூல வைம்பூத மீரைந்திந் திரியம்
பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவா
மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ
டகாரவெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாச

விருந்தாக விதயமல ரட்டதள கதியில்
விசுவசீ வனும்விராட் டிறையுமொருங் கடைந்து
வருந்தாவில் விடயங்கள் காணமனைத் தானு
மருவிநுகர்ந் திடுதல்சாக் கிரமதா மன்றே. (கச)

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியினின் றெழுந்த
பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதனுவி னின்று
விஞ்சுரசோ குணமுகர வெழுத்ததிதெய் வந்தான்
விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்விதய மென்னுங்
கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியிற்றை சதனுங்
கனககர்ப் பனுமருவி நனவின்வா தனையை
யெஞ்சமெனுங் காணத்தா லனுபவிக்கை தானே
நிகழ்ந்திடுஞ்சொப் பனமென்று நிகழ்த்துவர்மூ தறிஞர். (கரு)

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு போல
விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா தனையோ
டாய்ந்தவான் மாசிரயத் தவத்தையற விருக்கு
மரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற் றமமே
யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தான்றெய்வ மிதய
மிடமாந்தக் கமலமலர்ப் பொருட்டுநடுக் கதியி
லோர்ந்தபிராஞ் ஞனும்பானு மாய்ப்பிரமா நந்த
முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்காரணந் தன்னால். (கசு)

அனுபவித்தல் சுழுத்தியா மிந்நனவா திகண்மூ
வவத்தையொடு மூத்தரும மூப்புரமுத் தானம்
பினுமுத்தெய் வங்களெனும் பரியாய நாமம்
பெறுமுரைத்த சாக்கிரத்தே தத்கமல மழிந்து
மனவழுக்கந் தவிர்ந்துபரந் தனைச்சிந்தித் திடலே
வருதுரிய மப்பரமான் மாவினமன் மடங்கன்

முனமுரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுதலிருட் சுழுத்தி. (கள)

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு கனவாம்
விண்ணவர்க்கு நனவுநரர்க் கம்மூன்று மாகுங்
கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியம்வர யோகி
கட்குவரு வதுதுரியா தீதமுதன் மூன்று
மலங்கலுறு மனிதர்க்குத் தமிற்றமே தோன்றி
வருபந்த மாமேனை யிரண்டுமியோ கத்தா
லிலங்குமுத்தி சாதனமா மவைகளிலொன் றினியொன்
றிலாமையினுற் காலத்தே சங்கணிய மம்பொய். (கஅ)

சொற்றவவத் தைகளிலனு குதனு யறியுந்
துரியனே யுளனனவு கனவிலறி வுண்மை
பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பி னெழுந்து
பிறிதொன்று மறியாது சுகத்துறங்கி னேனென்
றுற்றவிரு நினைவுமனு பவஞ்சுழுத்தி யதனி
லுறுதுவரா தெனுமருத்தா பத்தியினுற் பொருள்கண்
முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குதலெனக்கா ரியங்கண்
முழுதையுமுட் கொண்டபே ரவித்தையிரு ளினையும். (கக)

அந்தவவித் தையினதுருக் குமவிருத்தி தன்னி
லலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணிலாத் துளிபோல்
வந்திலங்கி யடங்குநிசா நந்தக்கூற் றினையும்
வருகாணுந் தராபேட்சை யின்றியே யான்மா
முந்துரைசெய் சுழுத்தியினி லனுபவிக்கை யாலே
மொழிந்ததனி லறிவுளதா மேதுமறி யாமை
நந்துசுகத் துறங்கினே னெனற்கேது விடய
ஞானமிலா மையுங்கும்ப நிவிர்த்தியுமா முறையே. (௪00)

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாமா நந்த
மயவுபிருண் டெனிலொருவ ராகிலுமாண் டறிந்தே
னென்றலில தேதுகா ரணமெனிலோர் பொருளை
யெடுப்பநீர் மூழ்கினோ ருண்டுளதென் பதுமேற்
சென்றலது புகலவொண ததுபோலக் கருமச்
செயலினெ லெழுந்து துணை யாங்காணங் கூடி
னன்றியதி லறிந்தபொருள் கூறொணு தாகு
மாதலினு லுயிர்சச்சி தாநந்த வொளியாம். (க0க

அன்னமொடு பிராணன்மனம் விஞ்ஞான மிக்க
வாநந்த மயமாமை ந்கோசமுள வவைதாஞ்
சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்தாகி நின்ற
தூலவுடம் பன்னமய கோசஞ்சூக் குமமெய்
மன்னலுறு பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண
மயகோச மனமுஞா னேந்தியமும் புணரிற்
பன்னுமனே மயகோசந் தூரியன்சிற் சாயை
பதிதலொடு லோகாந்த குந்தமே போன்று. (க0உ

இருந்தவகங் காரமுஞா னேந்தியமுங் கூடி
னிசைத்தலுறும் விஞ்ஞான மயகோச மாகும்
பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம்
புகல்விடய தரிசனசா மீப்பியசை யோகந்
தரும்பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத்
தக்கவையு மாநந்த மயகோச நாமெனன்
றரந்தைதரும் விஞ்ஞான மயகோச வடிவா
மாங்காரந் தனையான்மா வென்பரறி விழந்தோர். (க0ங

நீலகுண விசேடமொடுற் பலவிசே டியந்தா
னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலினைத்தே னெனினுன்

றாலதனு வொடுங்கேட்ப ஞனெனிலிந் தியத்துஞ்
சூழ்வளு னெனிற்கரண முடனும்வேத் தியமாய்ச்
சாலவுயர் துரியனிற்கை யாலேயாங் காரந்
தானன்மா வன்றாகி லசேதனவாங் காரஞ்
சீலமொடு புறவிடய மறிவதென் னெனிலூ
சிக்கலின்முன் னூசிசேட் டித்திடுதல் போலும். (கo௪)

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுண் மனையை
விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றன்றிருச்சந் நிதியி
னியலுறுதற் சைதன்யப் பதிவிம்பந் தன்பா
லெய்தலும்பெற் றிடுதலினு லச்சடவாங் காரம்
பயில்விடய வுணர்விஞெடு நனவுகன வுழன்று
பகர்சுழுத்தி தனிலடங்கு மவ்வழக்க முறைப்பிற்
செயிர்தருமாங் காரமடங் குறுசுழுத்தி தன்னிற்
செறியவித்தை யுட்சுவருந் துயிற்கதவு மன்றி. (கo௫)

நடுக்கமறு தீபமாந் தனைத்தானே விளக்க
னவில்பிரத்திய கான்மாவின் சோதியாம் பின்னர்த்
தொடக்கிவரு காலகரு மாதிசமீ ரணனுற்
றுயிற்கதவந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்னி
லடுகெகுமுத லவத்தைமக தத்துவமாந் தெற்றி
யடுத்திருந்தாங் காரமெனும் வெண்பளிக்கு மணிதான்
படைத்தலருந் துரியசுடர்ப் பதிவிம்பம் பதியப்
பட்டுமுனம் போற்சீவ னென்னவே நின்று. (கo௬)

சோற்பனமா நமெனையை விளக்கியே பொறியாஞ்
சுருங்கையினிற் போந்துநன வெனுமுன்றில் விளக்கு
முற்பகருங் காலகரு மாதிசமீ ரணனுன்
மூடலுமத் துயிற்கதவங் காரியவாங் கார

நற்படிக மணியவித்தை தனிலடங்கச் சென்று
நனவுகன வெனுமுன்றி னமௌனக ளிருளாந்
தற்படிக மணிக்கதுவு மறிவொளிதன் முதலாந்
தனித்துரிய விளக்கையடைந் தேகமா மன்றே. (கoஎ)

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்க
ளிலங்குநன வாதிகளி னவிகார மாகி
யுய்த்துணரு முயிர்வேறென் றிருத்தலினு லென்று
முரைத்தவக மான்மாவன் றெனவறிக புறம்பு
வைத்தவிட யங்கடமக் கான்மாவாய்ப் பரமான்
மாவிற்கு வேத்தியமா தலிற்சடா சடமா
யத்தமதின் முன்பின்போ லொளியிலதா மகந்தைக்
காகஞ்சிற் சாயையான் மாவுடனும் புணர்ச்சி. (கoஅ)

வெப்பினே னெனலாற் சிற்பதிவிம் பந்தான்
மேவுமாங் காரசம் பந்தத்தாற் றால
மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும
வினைவாகிக் கருமசமா னானறிந்தே னெனலாற்
றப்பரிய சிற்சாயை யுடனவ்வாங் கார
சம்பந்தஞ் சிறுட்டிமுதன் முத்தியள வாகப்
பொய்ப்பரிசி னியல்பாகு நான்கருத்த னெனலாற்
புணர்ச்சியிலான் மாவினுட னனையதின்சம் பந்தம். (கoகூ)

இசைப்பிலது பிராந்திசென் னியமாகு மென்னு
மிவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சியவிவேகந்தான்
மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞான மாவரண மிக்க
விட்சேபம் பரோட்சமப ரோட்சஞா னம்பின்
வசைப்படுதே லுறுஞ்சோக நிவிர்த்தியதன் மீது
வருகிரங் கிசதிருத்தி யெனுமவத்தை யேழுந்

திசைப்புறத லூறுஞ்சீவர்க் காவனவா மிவற்றின்
    றிறமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம். (௧௧௦)

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் சித்துப்
    போலியாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசா ரத்தின்
முன்னமொரு தன்சொருப மாகியபே ரொளியா
    முதற்றுரிய நிலையறியா திழிந்திடலஞ் ஞானம்
பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று
    பிரத்தியகான் மாத்தோன்றா தெனுங்கலக்க மிரண்டும்
பன்னியவஞ் ஞானகா ரியமாகு மென்னப்
    பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகலைகற் றுணர்ந்தோர்

கருத்தனுமொண் கருமபலப் போத்திருவுந் தானாய்க்
    கருதியுடம் பபிமானி யாஞ்சீவன் றனே
யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிகுரு வுண்மை
    யுரையாலுண் டெயிரெனவே யறிதலசத் தென்று
இரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச
    நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால்
வரத்துரியன் றானெனவே யறிந்திடுத லபரவா
    வரணநிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞானம்.

துரியநிலை யடைந்ததற்பி னன்கருத்த னன்போத்
    திருவென்னுஞ் சீவவுருத் தாக்கமகன் றிடுத
லரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்தே
    யடைசலுறும் பலனனைத்து மடைந்தனமென் றமைதல்
பரிவினிரங் கிசதிருத்தி யிரண்டு மபரோட்ச
    பலமாகு மறிவுறுவா மான்மாவிற் சென்றுந்
தெரியுமப ரோட்சமுள தாதலினு லவற்றுச்
    சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞான முதலணவிங் கென்னில். (௧௧௧)

கடந்துநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்கா லொருவன்
கண்டுநவ புருடரைப்பத் தாமவன்ற னெனவே
யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞானம் பத்தா
மவனிலைகா ணப்படா னென்னுமிரு பிராந்தி
யிடும்பைதரு மாவரண நதியுளவ னிறந்தா
னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறொருவன் மொழியாற்
கிடந்தவொரு தறக்கமென வுளனெனவே யறிதல்
கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடுபகைத்த பரோட்சம். (ககச)

சங்கைநவ புருடரொடு முறையெண்ணி நீயே
தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யறித
லிங்குவரு தசமன்கா ணப்படா னெனலோ
டிகலுமப ரோட்சமா நதியிலிறந் தனனென்
றங்குவரு துயரகறல் சோகநிவிர்த் தியதா
மடைந்ததன தியனிலையிற் சுகித்திருத்த றனே
துங்கநிரங் குசதிருத்தி யெனவறிக வினிமேற்
றொல்வேத வாக்கியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம். (ககரு)

விரிந்தவிதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தகமாம்
வேதவாக் கியமூன்று திறனுறு மவற்றுள்
வருந்திமக முதலவைசெய் கென்றல்விதி விடுக
மதுபானு திகளென்கை நிடேதம்விதி யின்றித்
திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்டல்
சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்னப்
பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித் தார்த்த
போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே. (ககசு)

உரைத்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறை புகலு
மோங்குதத்தொ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்குப்

பார்த்தலுறு தற்பதந்தொம் பதமொடசி பதமாய்ப்
பதமூன்றுஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே
யருத்தமெனு லாம்பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி
யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றும்
விரிக்கிலவை தாஞ்சமா னாதிகர ணம்பின்
விசேடவிசே டியமிலக் கணமொடிலக் கியமாம். (கக௭)

அறைதலுறு பதார்த்தங்கட் கிருபொருளிங் குளவா
மன்றவாச்சி யார்த்தமிலக் கியார்த்தமென வவற்றுண்
முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற
மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமொன் றாகிப்
பிறிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ
பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக் கியார்த்தமபி தார்த்த
நெறிகொள்விக வாதிகளுந் துரியனுமொன் றாகி
நிற்புழித்தொம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும். (கக௮)

தற்பதத்தி னுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற
தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்
சொற்பரவு சோதிதற் பதார்த்தமென நிற்குந்
தொம்பதத்திற் குற்றவிசு வாதிகளின் வேறும்
பொற்பினிரு பாதிகமாந் துரியனிலக் கியார்த்தம்
பொருந்துறுசோ திதொம்ப தார்த்தமென வாமவ்
விற்பரவு மிலக்கணைவிட் டதுவும்விடா ததுவும்
விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா மன்றே. (ககக)

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங்
கவன்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த னெனுஞ்சொ
லிங்கிவைக ளுதாரணமா மவற்றினுக்குக் கங்கை
யெனுமொழிநீர் வடிவாந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்

தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிடமாகா மையினாற்
றணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்
துங்கமுறு குந்தமொழி விடாமற்குந் தத்தைச்
சுமப்பதனைக் காட்டுமெனை வுணர்ந்திடுக துணிந்தே. (கஉ௦)

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்த னென்னு
மொழியுண்முத லவனென்னு மொழியிறந்த காலந்
தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்டனுந் தேவ
தத்தனைக்காட் டிடுமிவனென் மொழிநிகழ்கா லத்தி
லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் றன்னை
யுணர்த்திடுமிவ் விருத்ததரு மப்பொருள்க ளிரண்டு
மன்னுதல்செய் யயிக்கமுறு மையினாலப் பொருட்கண்
வருவிருத்த தருமங்க ளனைத்தினையும் விட்டே. (கஉக)

விருத்தமறு தருமமாந் தேவதத்தன் றனையே
விடாதுகொளி னவனிவனே யிவனவனே யென்னுந்
தெரித்தலரி தாயதா தான்மியங்கூ டுறுமாற்
றேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி னொடுதா
னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணையென்
றறைதலினு விதுவேதத் தொம்மசிவாக் கியத்திற்
குறைதலின் தியருதாரணமா யுரியதென வுண்மை
யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா றெனின்முறையே யுரைப்பாம்.()

தற்பதவாச் சியார்த்தமா மெலாமறிதன் முதலாஞ்
சட்குணங்கொள் பரோட்சனுஞ் சிவன்றனையே யுணர்த்து
முற்பகருந் தொம்பதமுக் கியமாஞ்சிற் றுணர்வு
முதலாய வீனகுண விசிட்டவப ரோட்ச
சற்பிதசீ வனையுணர்த்து மிம்முரண்கொள் பொருட்கே
கத்துவங்கூ டாமையினவ் விருபொருளு மடையும்

பறவலவாம் பரோட்சமுட னபரோட்ச மாகும்
　　பகைத்ததரு மத்திறங்க ளனைத்தினையும் விட்டே. (கஉங)

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற
　　விலக்கியமாம் பிரமகூ டத்தவுயிர் கொள்ளிற்
புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்
　　பொருந்துதா தான்மியம்வந் துறுமெனவே யறிக
·பகரிலா வசிபதமிவ் விலக்கியார்த் தத்திற்
　　பரோட்சவப ரோட்சங்கண் மாயாகற் பிதமென்
றுகவிலா துணர்த்தியுறு பலமாமிம் முறையா
　　லொன்றுரு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம். (கஉச)

தூயதத்தொ மசிமகா வாக்கியத்தி னாலே
　　துரியபாற் குளதேகத் துவமென்கை கடாதி
யாயவுபா திகளகற்றி விசும்பொன்றே யெனவு
　　மகற்றிமணி தத்தன்மை யிராமனைநீ தானே
மாயவன்கா ணெனவுங்கன் னனைவேடு கழித்து
　　மகன்குந்திக் கெனவுமொரு தசமனைமாய் துயரம்
போயகல வொழித்துநீ யேதசம னெனவும்
　　புகலுதல்போற் சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி. (கஉரு)

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விருப்ப
　　முதவருத்த வாதமெழிற் பதுமையைத்தே வெனல்போ
லிருமைதரு முபாசனா பரம்னிதன் றன்னை
　　யிந்திரனென் பதுபோலத் துதிபரமா ளினையே
யருமரசென் பதுபோல வுபசாரி கந்தா
　　னக்கினிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே போல
வுரிமைதரு சகுணசா திரிசமிது கோவி
　　லுடம்பென்கை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே. (கஉசு)

கடத்தொடுமேட் கந்நியமென் வாக்கியமே போலக்
காரியகா ரணநீலோற் பலமெனும்வாக் கியம்போல்
விடுப்பில்குண குணிதயிர்பாற் கபேதமெனல் போல
விகாரமே வாரிகணங் கட்கேக மெனல்போ
லடுதவஞ்சாஞ் சிகம்விம்பப் பதிவிம்பங் களினுக்
கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிவிம்ப வாத
மெடுத்துணரி லெனவிங்ங னபேதபா மாக
விசைப்பனவெ லாஞ்சுருதி விரோதமென வறியே. (கஉஎ)

அவ்வகிலங் கட்கெல்லாம் பொய்ம்மையே புகலு
மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி லினைய
வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்திற லுண்மை
யெனுமுத்தி கூடுமென லெவ்வாறிங் கென்னி
லவ்வியமென் சொப்பனமா தணைவினன் மெய்ம்மை
யாயவீ ரியவொழிவுங் கற்பிதமாம் வடிவிற்
செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டினு லிட்டஞ்
சேர்தலும்போ னாலுணர்வான் முத்தியுஞ்சித் திக்கும். (கஉஅ)

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமூன் றுளவா
மஞ்ஞான மையம்விப ரீதமென வவற்றுட்
பிரமமல ருனென்கை யஞ்ஞான நானப்
பிரமமோ வலனோவென் றிடலையஞ் சுருதி
வருமினிய யுத்திகளா ஞன்பரமா யினுமுன்
வளர்சீவ பாவமுண்டென் குதல்விபரீ தந்தான்
றருமுறையி லஞ்ஞான திகட்குமூ னுகுஞ்
சவணமொடு மனனநிதித் தியாசனங்க ளன்றே. (கஉகூ)

சூதகாதி களினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாற்
றணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுயி ரயிக்க

மோதுமா ரணமொழியின் ருற்பரியங் கேட்கை
யுபர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்சிந் தித்த
றீதின்மா மனனமவற் ருற்றுணிந்த பொருளிற்
சித்தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சனந்தான்
மேதையா கியசவண ஞானத்தா லான்மா
மெய்ம்மையா முக்கியபத்தாற் சவணமங்கி யெனலாம். (கரு௦)

வினையவோ ரிரண்டுமேதன் றுணையெனலா லங்க
மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்பொருள்க டிகழ்த்து
மாணாதார் சுடரசைவிற் கருமவலி யின்று
மாதலினால் வளிதடுக்குந் திரையெனலா மனன
மேனியிர்வான் றிரிதூண்டி யொளிர்வித்தல் போலும்
விளம்புநிதித் தியாசனமென் றறிந்திடுக தெரிந்து
மோனையா மெனவுரைத்த சவணத்திற் குள்ள
முறையிலறு வகையிலிங்க தாற்பரிய முரைப்பாம். (கருக)

அவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே
யப்பியாசம் பின்பபூர்வ தைபலமோ டுற்ற
நவிலருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு
நற்சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரமாயிற் றென்றுஞ்
சிவமதற்குச் சுவகதா திகளிலையென் றகண்டஞ்
செப்புவதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப்
பவமகலத் துரியற்றுப் பிரமமுட னயிக்கம்
பகர்ந்தத்து விதங்கூற லுபசங்கா ரந்தான். (கருஉ)

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமெண வறிக
கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்துந்
தேறவுரைத் திடலப்பி யாசமாந் துரியன்
றிகழ்பிரமா ணாதீத னென்கையபூர் வதையாம்

பாறிலுயி ரொன்றறித லெலாமறித லென்கை
பயில்பிரத்திய கான்மவுரு வாம்பிரமந் தனக்கு
மாறரிய வைந்தொழிற்கத் திருத்துவஞ்செப் புறுதல்
வயங்கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்தே. (கஙௌ)

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங்
காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம்
படைத்தசகத் காரணமென் கின்றதுப பத்தி
பகருத்தி தருக்கமனு மானமிவை மூன்று
மடுத்துவரு மனனசக காரிகளா மவற்று
ளாருயிர்க ளனேகம்வியா பகமெனவே கூறுந்
தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துட்
சாற்றுமுயி ரெலாமுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால். (கஙௌச)

இந்தவுடம் பிவற்கையாம் போகசா தனமற்
றேனோர்க்கன் றெனிற்போகத் திதிபுகலொ ணுதாம்
வந்தவுடம் பெத்திறத்து மிவன்வினையால் வரலான்
மற்றிவற்கே யெனின்வினையு மெவர்க்குமிலை யோதான்
மூந்தையுடம் பபிமானத் தாற்செய்வினை யிவற்கே
முற்றுமெனி னவ்வபிமா னமுமுந்தை யுடல்சே
ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மிலையோதா னிவ்வா
றனவத்தை நீக்கலரி தநேகவுயி ரெனலால். (கஙௌரு)

சேப்பரிய வேகான்ம பக்கத்திற் போகத்
திதியிலையென் றநேகான்ம பக்கமது கொளினு
மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற்
றிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற்
பற்பலவி லேகான்ம பக்கமதில் விம்பப்
பதிவிம்ப நியாயத்தாற் காணவகை வாதி

மெய்ப்பரிய பலதிறத்தா லெண்ணிறந்த போக
விளைவுகூ டுதலெளிதென் குதலுத்தி யாமால். (கடுசு)

நூருக்கவனு மானவிலக் கணங்கடா மிசிரா
சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டனு திகளில்
விரித்தமைத லாலிதுதான் சுவானுபவ நூலாய்
விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனுங் கருத்தா
லுரைக்கிலமந் திரயோகம் பரிசயோ கம்பின்
னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான்
றெரித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ ரைந்துந்
திகழ்கின்ற நிதித்தியா சனவடிவ மாமால். (கடுஎ)

ஓங்காரா திகளனுசந் தானத்தாற் பரத்தி
னுள்ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனோ
டுங்காரு மனம்பவனம் மொன்றாய்மூ லத்தி
னிருஞ்சுழினை வழிசென்று சென்னிமே லிருந்த
தேங்கான்ம வொளியின்மனோ லயமாதல் பரிசஞ்
சிரந்துறக்கஞ் செவிதிசைக ளிருசுடர்கள் விழிதீப்
பாங்காய முகமுந்தி விசும்புநிலம் பதமாம்
பரமனுரு வாயவிராட் புருடவடி வெனினும். (கடுஅ)

அன்றியள வறுபெருந்தோட் படைபணியோ டுற்ற
வண்ணல்வடி வெனினுமினைந் தவயவங்க டம்மி
லொன்றொன்றாய் விடுத்துநின்ற வவயவிமாத் திரமா
யுண்மையாம் பிரமத்தின் மனமடங்கல் பாவஞ்
சென்றனவுங் கரணமுறு வொருபிரமந் தன்னிற்
சிந்தையடங் குதலபா வம்படைப்பி லொழிவிற்
றன்றெரித றெரியாமை யிடத்திரண்டுமொர் பரிசாய்த்
தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மனமிறன்மா யோகம். (கடுகூ)

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப்
பதிபந்தம் வர்த்தமா னப்பதிபந் தம்பி
ணிகழ்ந்தவா காமியப் பதிபந்த முத்தி
யேயமொடு துறந்துகுரு பரனையறிந் தடைந்து
மகிழ்ந்துசவ ஞாதிகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த
வனிதாதி விடயசுக வாதனையாற் றினமும்
புகுந்துமன நிலைகலக்கி யுயிருண்மை யுறுமற்
போக்கியிட றனைப்பூதப் பதிபந்த மென்பர். (கசo)

மடிவிடயா சத்தியபி மானமொடு குதர்க்க
மறகிலெஞ்சிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி
யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுறு தழித்த
லதுவாகும் வர்த்தமா னப்பதிபந் தங்காண்
விடலரிய சகமின்னுஞ் சிலவடைந்தா லன்றி
விடாதபிர மாதியுல கிச்சையெனுந் தோட
மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினு மான்ம
வுண்மையுறு தழித்தலா காமியப்பதி பந்தம் (கசக)

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடுவோன் பயில்வ
பகர்ஞான வயிராகமுபா ரதியா மவற்றின்
வந்தணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான் சொரூப
மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா னக்கு
முந்துசவ ஞாதிகமே காரணமான் மாவு
மூலவகங் காரமும்வே றுக்குதலே சொரூப
நந்துமகங் காரகத மயற்குத்தான் கரியாய்
நணுகுதலே காரியமென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். (கசஉ)

வேண்டும்வயி ராக்கியத்திற் குற்ற வனிதாதி
விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்றங்

காண்டலது காரணமெத் திறத்தானு மதனைக்
கழன்றிடுதல் சொரூபம்பின் புருமைசா ரியமா
மாண்டவுப ரதிக்கியமா திகளேகா ரணஞ்சூழ்
மனமொடுங்கல் சொரூபமாம் புறக்கருமந் தன்னின்
மீண்டுபுகு மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பர்
விளம்பலுறு ஞானுதி கட்கலதி மொழிவாம். (கசங)

தக்கதே கான்மபா வம்போலப் பிரமந்
தானென்னுந் திண்மைஞா னத்தினுக்கா மவதி
மிக்கபிர மாதிபதந் துரும்பெனவே நினைத்தல்
விளம்புவயி ராக்கியத்திற் கவதிசுழுத் தியன்போற்
றுக்ககரு மங்களனைத் தினையுநினை யாமை
தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமிவை மூன்றும்
புக்கொருவ னடைந்திடுமே லிதுமுன்னம் விடாது
புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென்றறிக தெரிந்தே. (கசச)

துறையகலும் வயிராக முபரதியா மிரண்டுங்
கூடிஞா னங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா
முறுமினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்கு ஞான
மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு மிலையேனு நிற்க
முறியுமா றெடும்பனையோன் விழுநினைவின் றேனு
முறியவிழல் போலவே தேகாந்த மதனிற்
பெறுவனுயர் முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற்
பிறந்திடோர்துக் காணுபவ முளதாத றிண்ணம். (கசரு)

சாற்றரிய சுவேச்சைவிசா ரணைதனுமா னசிசத்
வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே
மேற்றுரிய காமியெனு மிவற்றினைமூ தறிஞர்
விளங்குசத்த ஞானபூ மிகளென்ப ரவற்றுட்

டோற்றிநான் மூடனா யிருந்தகா ரணமென்
சுருதிகுரு வாலறிவ லெனநினைதல் சுவேச்சை
மாற்றரிய சுருதிகுரு வாற்சிறிது தோன்றும்
வைராகத் துறுதல்சதா சாரவிசா ரணையே. (கசசு)

மருவலுறு சுவேச்சைவிசா ரணைவலியால் விடய
வலியறுத ருன்றனுமா னசியவற்றின் பயில்வால்
விரவுநன வாயவுல கினைக்கனவென் றெண்ணி
மெய்த்தவான் மாவுண்மை கருதல்சத்வா பத்தி
பரவலுறு மூலகுதோன் றுதுசுழுத் தியன்போற்
பகரறிவு மாத்திரையாய் நிற்றலசம் சத்தி
யொருவிவா சனையனைத்து மிகுதுயிலோன் போல
வுயிரானந் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா வனையாம். (கசஎ)

உண்டிலையென் றுமலகங் கிருதிநிரங் கிருதி
யுறுமலறி வுருவாய வத்துவித பதத்துட்
கண்டதொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சூ னியமாங்
கதிதுரிய காமியா முபாதியை யடைந்து
கொண்டிலக லுறுதிரிசி யானுவே தம்பின்
கூறலுறு சத்தானு வேதநிரு விகற்ப
மெண்டருசட் சமாதிகளாம் புறமொடக மென்னு
மிருபேத மடைந்தவற்றை முறையினிவண் மொழிவாம். (கசஅ)

கூடாதிவிட யத்தினிலொன் றனைக்குறித்து நாம
கற்பனையோ டுருவமெனு மாயையதன் றிறத்தைத்
துடாதுவிடுத் தத்தியா திப்பிரிய மென்னுஞ்
சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை
விடாதனுசந் தானஞ்செய் திடுதலே புறத்து
மெய்த்திரிசி யானுவே தப்பெயர்கொள் கின்ற

கெடாததொரு சவ்விகற்ப சமாதியென லாகுங்
கிளந்தபுறச் சத்தானு வேதமது கிளம்பில். (கசகூ)

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்
தானெனவே தியானித்த லதுவாகு மென்க
விச்சமா திகள்பயின்ற வலியினாற் றோன்று
மிரும்பிரமா நந்தநிலை தனின்மனஞ்சென் றொடுங்கி
நிச்சலமா யலையில்கடல் போலிருத்தல் புறத்து
நிருவிகற்ப சமாதியா மனேகதகா மாதிக்
கச்சமறு கரிதானென் றெண்ணுதலு டிரிசி
யானுவே தப்பெயர்கொள் சவ்விகற்ப சமாதி. (கரு0)

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி யுருவந்
தானெனச்சிந் தித்திடலுட் சத்தானு வேதம்
பொங்குறுதன் னனுபூதி ரசந்தோன்று மதனாற்
புகன்றதிரி சியஞ்சத்த மெனுமிரண்டு மகன்றே
யிங்கசைவி றீபமெனத் பந்தமற விருத்த
லிலங்குமக நிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா றனுங்
தங்கலுற வெழுகுமியோ கிக்குமன மெங்குச்
சரிக்குமாண் டாண்டெலாஞ் சமாதியென லாமே. (கருக)

தூக்கமா ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்
சருவகா மாப்தியொடு கிருதகிருத் தியமே
தொக்கபிராப் திப்பிராப் பியங்களெனு மவற்றுட்
சொல்லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா லிரண்டாம்
பொய்க்குமோர் தூலவுடம் பெழிலொழிதீ நாற்றம்
புகுபிணிகண் முதலனவுங் காரியதே கத்து
மிக்ககா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வாதி
வியாதிகட்கு நித்தாம்வா தனையுமிகத் திடும்பை. (கருஉ)

மித்தைபெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திகளின்
வேறுய துரியஞா னத்தின்மே லாக
வைத்தவொரு போகபோத் திருக்களிலா மையினுன்
வரஞானிக் கவ்விடும்மை மூன்றுமிலா திருத்தல்
பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்
புண்ணியம்வந் தென்றுபோம் பாவமென நின்ற
சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கந்
தெரியினெனப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுநல் லறிஞர். (கருக)

ஞானநிலை யடைதலுந்தா மரையிலையி னீர்போன்
ஞானியிரு வினையுமுறா மையினலிந் தனத்திற்
றீநணுகு மனலில்விற கிலாததுபோற் கருமச்
செயலிலவ ஞமவனி லஃதிரா மையினுன்
மானழலுண் வனத்திலுறா ததுபோல ஞான
மயனைவினை யாவுமுறா மையினலச் சிந்தை
தானவனி லெழாதிருத்த றனையுரைப்பர் மேலோர்
தக்கபர லோகதுக்கா பாவமென வன்றே. (கருச)

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ மாதி
யிரணியகர்ப் பராந்தமாய் மேன்மேல்வேண் டுற்ற
நல்லாநந் தங்களெலாம் பற்றிலா வறிஞ
னணுகுதலான் ஞானங்கொண் டறிசிவத்தின் கூறுய்த்
தொல்லாநந் தங்களெலா நிற்கையினு லவற்றுத்
துவமிலகண் டாநந்த சித்திதோன் றுதலே
பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள்
புகன்றிடுவர் சர்வகா மாப்தியென வன்றே. (கருரு)

தத்துவஞா னத்திற்கு முன்னமீங் கடையத்
தக்கவிட்டம் பெறவிட்ட வொழிவிற்கு வேண்டி

வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல் பெறற்கு
மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதனமா ஞான
சித்தியுற மிகுசவணு திகமுமறி ஞர்க்குச்
செய்வனவாந் தத்துவஞா னத்தின்பின் குடும்ப
புத்தியொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினுற்
புகன்றவுழ வாதிதொழி லியாவுமில்லை யாமால். (கருசு)

வந்துசிறு சாளரத்திற் ரேற்றுபர மாணு
வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் ரேற்றிடா வாபோ
னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும
ஞானியிடை தோன்ருமை யாலியற்றத் தக்க
முந்துமக முதலனவிங் கிலைபிரமா நந்த
முதலுண்மை யெய்தலாற் சவணுதி யெல்லாஞ்
சிந்தையுற வியற்றுமள வாகுமதா லிதுவே
செப்பியவக் கிருதகிருத் தியத்துவமென் றறியே (கருஎ)

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான்
முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல்
வெற்றிதரு சவணுதி யறிவறியா மைகளின்
விவேகமிகு மஞ்ஞான வழிவொடுதன் னுண்மை
பெற்றசமு சாரதுக்க நிவிர்த்திநிசா நந்தப்
பேறெய்த லேபிராப் திப்பிராப் பியமாம்
பற்றுமுயர் முத்திவகை யிரண்டாகு மவைதாம்
பகர்சீவன் முத்தியொடு விதேககைவல் லியம். (கருஅ)

அறிவுடையோர்க் ககமான்மா வொடுவருசம் பந்த
மகறலினுற் பிறருடல்போற் றன்னுடலந் தனிலு
முறுதிதரு மபிமான மின்மையே யாகி
யுன்னுமனு பவவொப்பால் வருபிரா ரத்த

வறுநுகர்வுண் டாஞ்சுழுத்திப் பாலாதி போல
மந்தானு சத்தான மாதலிற்றை காதி
செறியபிமா னங்கழன்றுங் கடமுதித்துஞ் சுழலுங்
திகிரிபோல் வாதனையா லுறல்சீவன் முத்தி. (கருகூ)

பரமயா ஞானந்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்
பாயிருள்போ லஞ்ஞானத் துடனதன்கா ரியமாம்
புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுத ருணே
புகலரிய விதேககை வல்லியமென் றிசைப்ப
ருரமுறுமிங் கிதுவாகச் சீவன்முத்தி யுளதென்
றுரைப்பதெவ்வா றெனிற்கயிற்றி னரவமயக் கொழிந்தும்
வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப னுதி
மருவுதல்போன் ஞானததா லஞ்ஞானங் கெடினும். (கசுo)

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு
மதனாலும் பிரமஞா னந்தோன்றும் பொழுதே
சிதைதருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழியு மாயிற்
றிகழ்பிரம வித்தியா சம்பிரதா யத்தின்
கதியொழியு மதனாலும் பரசிவனாற் பிரமன்
கமலனு லுயர்ப்பிரசா பதியவனான் மனுவற்
புதமனுவான் மனிதருணர்ந் தனரெனவே முறைமை
புகல்சுருதி விரோதமா மதனானு மன்றே. (கசுக)

சேஞ்ஞானிக் குரித்தாகு நற்சீவன் முத்தி
சித்தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ
டஞ்ஞான விலேசசற் பாவவுடன் பாட்டா
லாகநிலை யுஞ்சீடர்க் குபதேசா திகமு
மெஞ்ஞான்றுங் கிடைத்திடுமா லிச்சீவன் முத்தற்
கிரிதருசஞ் சிதமங்கி புகுமுளிபுற் போல

மெய்ஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரத்தநுகர்ந் தொழியு
மேல்வினைகூ டாதனதி காரியா தலினல். (கசுஉ)

பெற்றவுடர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தானே
பிராரத்த போகத்தை யளிக்குமெனி லதுமே
லுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமியற் றுறுமென்
றுரைப்பில்வறு விதைநுகர்ச்சிக் கன்றியே முளைக்கு
மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞான
மடிகரும நுகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி
யற்றமுறு பிறவிமேல் விளைத்திடுதற் கேது
வாகாதென் றியம்பிடுவ ரறிவறிதக் கவரே. (கசுங)

அறைந்தநுகர் வினையதுதா னுலோகயாத் திரைக
ளதிகரியா துறுநரர்க்கே யோருடம்பு தன்னிற்
செறிந்தநுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச்
சிறந்தமா புருடர்க்குத் தசசங்கை யுடம்பி
னுறைந்தலது தீர்ந்திடா தெனினுமறைப் பின்றி
யுறுதலா லொருவனுக்கிங் கிளமைமுதற் பேதம்
பிறந்திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற
பெற்றிபோ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரிந்தே. (கசுச)

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்மைசா திக்கு
மெய்ஞ்ஞானந் தனக்குமவைக் குண்மைசா திக்கு
முடலினுகர் வினைக்குமொன் றற்கொன் றுவிரோ தமதா
யுண்மையினன் ஞானிக்கு நுகர்வெங்ங னென்னிற்
கெடுசனவு முதலவற்று ண்மைதனு திகளாங்
கேடினுகர் வாதல்போற் பிராரத்த போக
விடயங்க ளுண்மையா மலதாகா வென்னும்
விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமுரா னுவால். (கசுரு)

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்ளி
மாய்தல்போ லறிவினு தஞ்ஞானங் கெடலு
மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையினு
லெங்ஙனமாம் வினைப்போக நுகர்ச்சியெனி லிப்பி
தந்தவிர சிதநிருபா திகப்பிராந்தி யாகுந்
தன்மையினு லுணர்ந்தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும்
பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மதனற்
பகர்ந்ததுபோ லன்றுமற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம். (கசுசு)

தடத்தினுயர் கரையினமர் வோன்றடத்துப் புனலிற்
றனதோ முகமாக விருப்பதுபொய் யென்றே
படைத்ததெளி வுளமொடிருப் பினுமதோ முகமாம்
படிவந்தோன் றுதல்போல மூலவகங் கார
மடுத்துவரு சீவபா வாதிகமே மித்தை
யறிதுரியன் றனெனவெ யுணரினுஞ்சீ வாதி
தொடுத்தவுல குறுதலினுற் சீவன்முத்தன் றனக்குத்
துய்க்கும்வினைப் போகவிவ காரமுடன் பாடாம். (கசுஎ)

சீவன்முத்தர்க் குரியனவா மைத்திரியே கருணை
திகழ்முதிதை யுபேட்சையெனுஞ் சற்குணங்க ளவற்றுண்
மேவுறுசற் புருடரொடு நட்புமைத் திரியா
மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்கமே கருணை
யோவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதிதை
யுவப்புவெறுப் பிரண்டுமிலா துலகிலவு மியற்றும்
பாவிகளை விடுதலே யுபேட்சையென வறிக
பயனெந்து சீவன்முத்தர்க் குளவவையீண் டுரைப்பாம். (கசுஅ)

ஞானரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே
நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிர்ப்பா வத்தா

ஞனவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மனத்தி
னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா யிருத்தன்
ஞானரக்கை மனம்பொறிகட் கொருமையே தவமா
ஞானியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாத
மானமனக் கிலேசமற லேதுக்க வொடுக்க
மவற்றினுற் பந்தமறல் சுகாவிர்ப்பா வந்தான். (கசுகூ)

சூறிகளோர் பத்துளவா ஞானமயற் கவைதாங்
குரோதமின்மை வயிராக மைம்பொறிக ளடக்க
லறமுதவு சமைதமையே சனப்பிரியத் துவமே
யலோபமொடு கொடையபய நிருமதமென் றறிக
நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருகா சீனர்
நிலையில்பா விகளென்று நால்வகையோ ரிடத்து
முறையினனுக் கிரகம்வந் துறுமருள்கொள் சீவன்
முகதனு லென்பாவை முறையினெடுத் துரைப்பாம். (கஎ0)

தேரிவரிய சீவன்முத்தன் றனைநம்பு மதனுற்
சீடர்க்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப்
புரியுமுயர் பத்தர்க்கு நல்வினையு மவன்றன்
புனிதமுறு சரிதமது கண்டவுதா சீனர்க்
குரியபுண் ணியலயமு மவன்றன்வடி வினைக்கண்
ணுறுதன்முத லானவற்றுற் பாவிகட்குப் பாவ
விரிவுமுறு மென்பாகர்த் தாதருக்கா தியினு
லெங்ஙனெனனின் முத்தனுற் பிரமோப தேசர். (கஎக)

மறைப்பகலு மொருபிரம சொரூபமா தலினுன்
மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் கனுக்கிரகஞ் செயவு
மொறுப்புறவும் வரும்வினையி னூரால்த் தொழில்க
ளுறுதல்போற் சாதகர்தம் பக்குவபே தத்தாற்

சிறப்புறுநல் லுபதேசா திகண்ஞானிக் கெய்துஞ்
செப்பியவிவ் விலக்கணமொ டிராதுபல முறையாற்
றுறப்பிலருட் சீவன்முத்த ரிருப்பதென்கொ லென்னிற்
றுணிவுதோன் றுறமுதுநூற் றெருத்தபரி சுரைப்பாம். (கஎஉ)

வந்தனையும் பிராரத்த வாசனைதீ விரமே
மத்திபமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும்
பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தழுந்திப்
பசுப்போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்திரையா யிருத்தன்
முந்துரைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடினு
மொழியான்ம தற்பரனுப் விநோதமே புரிந்து
மைந்தரென விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்து
மாற்றிமிது னம்போலா நந்தமுறன் மந்தம். (கஎங)

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகான் மாவி
லுற்றதற் பரனுகிப் பரமுத்த னெனவே
யிலகுசுகத் துடனிருத்தல் சுத்தவா சனையா
மென்பரிந்நால் வகையாகுங் கருமவா சனையாற்
றலைமைகொண்முத் தர்கள்வேறு வேறாய வொழுக்கஞ்
சாரினுஞ்செந் நெறிகோண னெறிபெறுமா நதிக
ளலைகடலிற் புகுதல்போன் முடிவினின்மெய்ப் பரமா
யமர்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே. (கஎச)

இச்சையுட னனிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிவற்றா
லியம்பலுறு பிராரத்த மூன்றுவகைப் படுமா
லச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு
மபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடெனவிங் கறிந்து
மைச்சுமது புரிவித்த விச்சைசெய்யே னெனினு
மன்னவர்தம் மாணைபோற் செய்வித்த வனிச்சை

யிச்சையனிச் சைகளின்றி யிருந்துமய லோரா
லின்பதுன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம். (கஎரு)

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த வினைவா
லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்முத்தர்க் கிந்த
மெய்ப்பொருளை வசிட்டனு ரதன்றருவா சன்சீர்
வியாதனொடு சுகன்வாம தேவனருட் சனக
னொப்பரிய பரதனெழிற் கௌதமனே முதலா
யுளர்வருத்த னுபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன்
றுப்புதவு பிராரத்தங் கொளினஞ்ஞா னிக்குஞ்
சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம். (கஎசு)

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சுரோத்திரியர் தமக்கு
மறையொழிதன் மொழிதலா லன்றியுணன் முதலா
யெண்ணவருஞ் செயலால்வே றிலாமையது போல
விதயபந்த முறலொழித லாலன்றிப் போக
முண்ணுநிலை யதனாலஞ் ஞானமுடை யோர்க்கு
முணர்வுமய மாய்நின்ற சீவன்முத்தர் தமக்கு
நண்ணிவரு வேறுபா டிலையெனவே நவில்வர்
ஞானநூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி னவரே. (கஎஎ)

தத்துவஞா னத்தினாற் பிரமமடைந் திடுமேற்
றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவமே
யத்தலையே யழிந்திடுமா தலினாலச் சீவ
னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கடவுட் டன்மைக்
குய்த்தவா தவினாற் கங்கைமுத லவற்று
ளொழிப்பதனுக் கிசைவர்நரத் துவமதுபோ லென்றும்
பொய்த்தலிலாத் துரியவடி வாம்பிரமத் துவத்திற்
பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங் குடன்படுஞ்சீ வன்றான். (கஎஅ)

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முடனே
　　மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா னத்தோ
னேதிலா னலனெனினவ் வலிதவத்தின் பலமா
　　மிலங்குதத் துவஞான பலமன்று மாயின்
மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி
　　வழக்கினுற் றவமிலர்க்குத் தத்துவஞா னந்தா
னேதெனிலாஞ் சாபாதிக் குச்சகா மியமே
　　யேதுநிட்கா மியதவஞா னத்தினுக்கென் றறியே. (கஎகூ)

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி யிரண்டு
　　மேவுமே யெனிலவர்கட் கிருதவமு முளவா
மாதலினு லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே
　　யாயினுமெவ்வொன் றேயடையு மதனுன்மா றின்று
மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாகி
　　விதியிறத் துவஞானி களைக்கிரியா நிட்ட
ரோதுவார் நிந்தையெனி னவர்தமக்கு விடயத்
　　துழல்பவரா னிந்தையா தலிற்குறைவின் றுமால். (கஅ0)

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினைவா சனையா
　　லுண்பொருள்கள் பலசுவர்ந்து மௌனமே யுற்றும்
பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி புரிந்தும்
　　பரிதவித்து மகிழ்ந்துமிக வேடங்கள் புனைந்துங்
கலைதுறந்து முடையுடுத்துங் கல்விபல பயின்றுங்
　　கல்லாது மாதர்முயக் கிடையுற்று மிவ்வா
றலகிறந்த நடையுறினு மருள்விளையாட் டென்றே
　　யவன்றனைநம் புகலைவய மொருசிறிது முறுமல். (கஅக)

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ருடம்புமுறு தொன்று
யிருந்தசச்சி தாநந்த சிலசொருப மாத
னன்றிதரு விதேககை வல்லியமென் றிசைப்பர்
நவின்றவிதை யெய்துமா றெவ்வாறிங் கென்னிற்
பொன்றலினித் தியகருமா னுட்டான மதனாற்
பு[illegible]ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவமொழி வதனாற்
குன்றலறு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க் குடும்பக்
குற்றநெகிழ் வதனான்மெய்த் துறவுதுற வதனால். (கஅ௨)

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும மொடுக்க
மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னாற்
பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்
புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே
யத்துவித ஞானமத னலவிச்சை நாச
மதனாற்பொய்த் துவிதமயக் கழிதலத னானே
மெத்துசுக துக்கநினை வழிவதனால் விருப்பு
வெறுப்பறுத லதனாலோண் விதிவிலக்கோய் வதனால். (கஅ௩)

வினையிரண்டு மகறலத னாற்றேக பாவ
விச்சிந்தி யதனாலே பாசமெலா மொழிதல்
பினையறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்
பெயர்சாதி குறிபெறா தொன்றாகி வாக்கு
மனமிறந்து நித்தியா நந்தமய மாகி
மறுவிலா விதேககை வல்லியம்வந் தெய்து
மெனவறிந்து துணிந்திடுக சுருதிகுரு பரனு
லின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறுமுத் தமனே. (கஅ௪)

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொற் பொருளை
விளங்கியிடக் காதலா மலகமெனக் காட்டிப்
போதமய மாகியபே ரானந்தத் தழுத்தும்
பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற் குரிய
சாதனநான் கினையுமடைந் தெவரானு மென்றுந்
தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி
யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு
மன்புடையார் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே. (கஅ௫)

வேதாந்தசூளாமணி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்தசூளாமணியின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி முற்றிற்று.
